

Stemmefæddel. Han maa vistnok ogsaa kunne møde med en freven Stemmefæddel, og der kunde endvidere tænkes andre Bestemmelser, f. Ex. at man kan henholde sig til En, der har stemt tidligere; men det skal jeg ganske henstille. Jeg antager, at hele denne Bestemmelse ikke her i Tinget vil have særlig Interesse. Naar Landsthinget overhovedet vil anse det for passende at lovgive om denne Materie og ikke vil blive staaende ved den indirekte Anerkjendelse, man har faaet af, at Paragrafen ikke behøver at komme til Anvendelse efter sin Ordlyd, kan man gjerne vedtage nogle Bestemmelser; men jeg vil, som sagt, ikke binde mig til det, som det ærede Medlem har foreslaaet; jeg tvivler om, at det er fyldestgjørende. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg opfatter § 71. Jeg skal dertil sige, at det staar i dette Dieblik ikke klart for mig, hvorledes denne Paragraf er anvendt i Praxis, og det er jo derpaa, det kommer an. Hvis den i Praxis er anvendt saaledes, at man har ladet sig nøie med Angivelse af et mindre Antal Stemmer, end Paragrafen forlanger, er der ingen Tvivl om, at det er godkjendt i Praxis, og saa vil man herefter støtte sig dertil. For saa vidt er jeg mest tilbøielig til, naar jeg skal læse, hvad der staar i Bestemmelsen, at sige, at det skal være obligatorisk, at Bedkommende stemmer paa saamange Navne, som der skal vælges Valgmænd for Valgmandskredsen. Det staar mig i dette Dieblik ikke ganske klart, men det kan heller ikke forlanges, at jeg skal udtale mig bestemt derom. Hvis det ærede Medlem havde meddelt mig, at han ønskede at rette denne Forespørgsel til mig, skulde jeg gjerne have undersøgt, hvorledes Bestemmelsen er anvendt i Praxis. Jeg er mest tilbøielig til at tro, at man stemmer paa saa Mange, som der skal vælges.

Berg: Ja, jeg tror, at den ærede Minister har Ret i, at det ikke blot er Praxis, men ogsaa nødvendigt efter Loven, at der nævnes netop saa Mange, som der skal vælges Valgmænd, hverken færre eller flere, thi naar Loven siger: „I den Følge, hvori Bælgerne fremtræde for Valgbordet, nævne de saa Mange, som der skal vælges for Valgmandskredsen“, synes jeg ikke, at der derom kan være sjævneste Tvivl, og at hvis man var gaaet til en anden Praxis og tilladt at nævne en eller to, for at de skulde faae særlig Prioritet, har der aabenbart været handlet, som det saa ofte er flet, imod Valglovens bestemte Forrifter. Jeg tror med den ærede Minister, at det er et Lovgivnings-Spørgsmaal, der ikke blot kan forhandles om, men som det er absolut nød-

vendiggjort, at man forhandler om, fordi man under visse Omstændigheder gaar helt bort fra Lovens Bestemmelser, f. Ex. ved Valgmandsvalgene her i Kjøbenhavn i adskillige Kredse og lægger trykte Lister hen paa Navne i Stedet for at lade Bælgerne fremtræde og nævne saa mange Navne. At Landsthinget, som en Afdeling af Rigsdagen, ved Anerkjendelsen af de saaledes valgte Landsthingsmænd satte sit Segl paa denne Underkjendelse af Lovens klare Bestemmelser, er virkelig ikke tilstrækkelig for Folkethinget til at se bort fra en saadan Slendrian eller være ligegyldig for, jeg vil ikke sige denne Slendrian, men denne Overtrædelse, saa at Lovens klare Bud ikke er flet Fyldest. Derfor glæder det mig, at den ærede Minister anerkjender, at det vist ikke blot formelt, men reelt er rigtigt, at man, da Loven har vist sig at være næsten uigjennemførlig paa enkelte Steder efter den Udvikling, Forholdene have taget, at tage dette Spørgsmaal op til en virkelig forstandig Afgjørelse i det Hele. Men naar det er Tilfældet, at vi skulle det, tror jeg ikke, at det ærede Medlem har givet Andet ved sit Forslag end en Anledning dertil. For det Første kan jeg ikke paa nogen Maade erkjende, at Sagen hjælpes derved, eller at Sagen bør ordnes, saaledes som den ærede Minister udtrykte sig, at man faar en Bemyndigelse, — „kunne anvendes“ — „kunne anvendes“ er kun en Bemyndigelse. Ved Spørgsmaal af en saa vigtig Natur som Valg af Medlemmer til Landsthinget gaar det dog virkelig ikke an at sætte ind i Loven en Regel om, at en Bestyrelse kan gjøre det og det, thi saa veed den ikke, hvad man skal gjøre; vi maa have bestemte positive Bestemmelser, som ere praktisk anvendelige i alle Tilfælde, og vi maa have nærmere Bestemmelser for de Tilfælde, hvor Reglen ordinært ikke kan antages at staa til, saa at Loven i enhver Henseende kan fte Fyldest, enten som ordinær Regel eller som en uvidet Regel. Jeg tænker derfor paa en Udvikelse af Stemmegivningen paa flere Dage i meget store Kredse, hvis man ikke gjør Kredsene noget mindre. Jeg er altsaa ikke enig med det ærede Medlem i dette, at det skal være blot en Bemyndigelse. Naar vi skulle til at lovgive derom, maa vi have meget bestemte Regler. Dernæst er jeg ogsaa enig med den ærede Minister i, at det er ubilligt at ville kræve en trykt Stemmefæddel. Dernæst kan jeg heller ikke erkjende, at det paa nogen Maade hjælper Noget paa denne vigtige Sag til at stille hver enkelt Bælger her fuldstændig frit i sit Valg, at man siger, at han kjender til Protokollen